

Retold Fairy Tales (Povești repovestite)

Bilingual English/Romanian Book (Carte bilingvă engleză/română)

Hans Christian Andersen

Translated by (Traducere de): Nicolae Sfetcu

Published by (Publicat de): Nicolae Sfetcu

Copyright 2017 Nicolae Sfetcu

BOOK PREVIEW (PREVIZUALIZARE CARTE)

The Fir Tree

Far away in the forest, where the warm sun and the fresh air made a sweet resting place, grew a pretty little fir tree. The situation was all that could be desired; and yet the tree was not happy, it wished so much to be like its tall companions, the pines and firs which grew around it.

The sun shone, and the soft air fluttered its leaves, and the little peasant children passed by, prattling merrily; but the fir tree did not heed them.

Sometimes the children would bring a large basket of raspberries or strawberries, wreathed on straws, and seat themselves near the fir tree, and say, "Is it not a pretty little tree?" which made it feel even more unhappy than before.

And yet all this while the tree grew a notch or joint taller every year, for by the number of joints in the stem of a fir tree we can discover its age.

Still, as it grew, it complained: "Oh! how I wish I were as tall as the other trees; then I would spread out my branches on every side, and my crown would overlook the wide world around. I should have the birds building their nests on my boughs, and when the wind blew, I should bow with stately dignity, like my tall companions."

So discontented was the tree, that it took no pleasure in the warm sunshine, the birds, or the rosy clouds that floated over it morning and evening.

Sometimes in winter, when the snow lay white and glittering on the ground, there was a little hare that would come springing along, and jump right over the little tree's head; then how mortified it would feel.

Two winters passed; and when the third arrived, the tree had grown so tall that the hare was obliged to run round it. Yet it remained unsatisfied and would exclaim: "Oh! to grow, to grow; if I could but keep on growing tall and old! There is nothing else worth caring for in the world."

In the autumn the woodcutters came, as usual, and cut down several of the tallest trees; and the young fir, which was now grown to a good, full height, shuddered as the noble trees fell to the earth with a crash.

After the branches were lopped off, the trunks looked so slender and bare that they could scarcely be recognized. Then they were placed, one upon another, upon wagons and drawn by horses out of the forest. Where could they be going? What would become of them? The young fir tree wished very much to know.

So in the spring, when the swallows and the storks came, it asked: "Do you know where those trees were taken? Did you meet them?"

The swallows knew nothing; but the stork, after a little reflection, nodded his head and said: "Yes, I think I do. As I flew from Egypt, I met several new ships, and they had fine masts that

smelt like fir. These must have been the trees; and I assure you they were stately; they sailed right gloriously!"

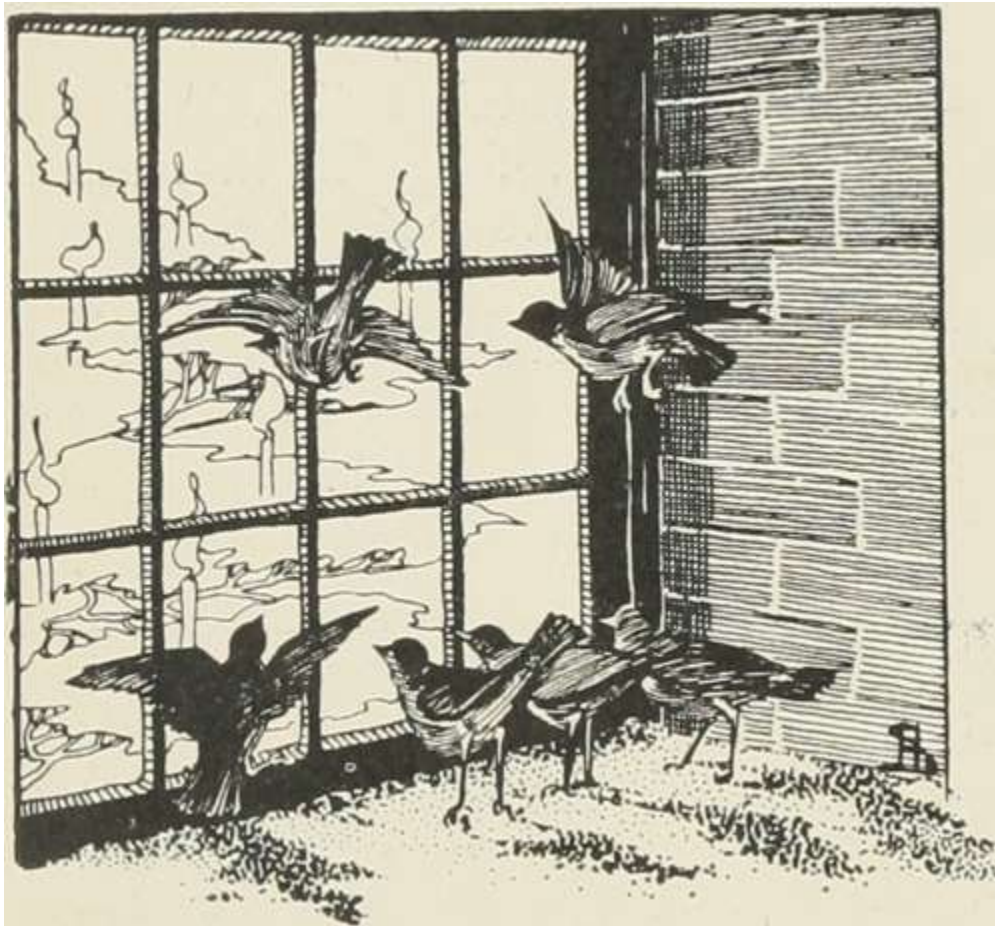
"Oh, how I wish I were tall enough to go on the sea," said the fir tree. "Tell me what is this sea, and what does it look like?"

"It would take too much time to explain—a great deal too much," said the stork, flying quickly away.

"Rejoice in thy youth," said the sunbeam; "rejoice in thy fresh growth and in the young life that is in thee."

And the wind kissed the tree, and the dew watered it with tears, but the fir tree regarded them not.

* * *

Christmas time drew near, and many young trees were cut down, some that were even smaller and younger than the fir tree, who enjoyed neither rest nor peace for longing to leave its forest

home. These young trees, which were chosen for their beauty, kept their branches, and they, also, were laid on wagons and drawn by horses far away out of the forest.

"Where are they going?" asked the fir tree. "They are not taller than I am; indeed, one is not so tall. And why do they keep all their branches? Where are they going?"

"We know, we know," sang the sparrows; "we have looked in at the windows of the houses in the town, and we know what is done with them. Oh! you cannot think what honor and glory they receive. They are dressed up in the most splendid manner. We have seen them standing in the middle of a warm room, and adorned with all sorts of beautiful things—honey cakes, gilded apples, playthings, and many hundreds of wax tapers."

"And then," asked the fir tree, trembling in all its branches, "and then what happens?"

"We did not see any more," said the sparrows; "but this was enough for us."

"I wonder whether anything so brilliant will ever happen to me," thought the fir tree. "It would be better even than crossing the sea. I long for it almost with pain. Oh, when will Christmas be here? I am now as tall and well grown as those which were taken away last year. O that I were now laid on the wagon, or standing in the warm room with all that brightness and splendor around me! Something better and more beautiful is to come after, or the trees would not be so decked out. Yes, what follows will be grander and more splendid. What can it be? I am weary with longing. I scarcely know what it is that I feel."

"Rejoice in our love," said the air and the sunlight. "Enjoy thine own bright life in the fresh air."

But the tree would not rejoice, though it grew taller every day, and winter and summer its dark-green foliage might be seen in the forest, while passers-by would say, "What a beautiful tree!"

A short time before the next Christmas the discontented fir tree was the first to fall. As the ax cut sharply through the stem and divided the pith, the tree fell with a groan to the earth, conscious of pain and faintness and forgetting all its dreams of happiness in sorrow at leaving its home in the forest. It knew that it should never again see its dear old companions the trees, nor the little bushes and many-colored flowers that had grown by its side; perhaps not even the birds. Nor was the journey at all pleasant.

The tree first recovered itself while being unpacked in the courtyard of a house, with several other trees; and it heard a man say: "We only want one, and this is the prettiest. This is beautiful!"

Then came two servants in grand livery and carried the fir tree into a large and beautiful apartment. Pictures hung on the walls, and near the tall tile stove stood great china vases with lions on the lids. There were rocking-chairs, silken sofas, and large tables covered with pictures; and there were books, and playthings that had cost a hundred times a hundred dollars—at least so said the children.

Then the fir tree was placed in a large tub full of sand—but green baize hung all round it so that no one could know it was a tub—and it stood on a very handsome carpet. Oh, how the fir tree trembled! What was going to happen to him now? Some young ladies came, and the servants helped them to adorn the tree.

On one branch they hung little bags cut out of colored paper, and each bag was filled with sweetmeats. From other branches hung gilded apples and walnuts, as if they had grown there; and above and all around were hundreds of red, blue, and white tapers, which were fastened upon the branches. Dolls, exactly like real men and women, were placed under the green leaves,—the tree had never seen such things before,—and at the very top was fastened a glittering star made of gold tinsel. Oh, it was very beautiful. "This evening," they all exclaimed, "how bright it will be!"

"O that the evening were come," thought the tree, "and the tapers lighted! Then I shall know what else is going to happen. Will the trees of the forest come to see me? Will the sparrows peep in at the windows, I wonder, as they fly? Shall I grow faster here than in the forest, and shall I keep on all these ornaments during summer and winter?" But guessing was of very little use. His back ached with trying, and this pain is as bad for a slender fir tree as headache is for us.

At last the tapers were lighted, and then what a glistening blaze of splendor the tree presented! It trembled so with joy in all its branches that one of the candles fell among the green leaves and burned some of them. "Help! help!" exclaimed the young ladies; but no harm was done, for they quickly extinguished the fire.

After this the tree tried not to tremble at all, though the fire frightened him, he was so anxious not to hurt any of the beautiful ornaments, even while their brilliancy dazzled him.

And now the folding doors were thrown open, and a troop of children rushed in as if they intended to upset the tree, and were followed more slowly by their elders. For a moment the little ones stood silent with astonishment, and then they shouted for joy till the room rang; and they danced merrily round the tree while one present after another was taken from it.

"What are they doing? What will happen next?" thought the tree. At last the candles burned down to the branches and were put out. Then the children received permission to plunder the tree.

Oh, how they rushed upon it! There was such a riot that the branches cracked, and had it not been fastened with the glistening star to the ceiling, it must have been thrown down.

Then the children danced about with their pretty toys, and no one noticed the tree except the children's maid, who came and peeped among the branches to see if an apple or a fig had been forgotten.

* * *

"A story, a story," cried the children, pulling a little fat man towards the tree.

"Now we shall be in the green shade," said the man as he seated himself under it, "and the tree will have the pleasure of hearing, also; but I shall only relate one story. What shall it be? Ivede-Avede or Humpty Dumpty, who fell downstairs, but soon got up again, and at last married a princess?"

"Ivede-Avede," cried some; "Humpty Dumpty," cried others; and there was a famous uproar. But the fir tree remained quite still and thought to himself: "Shall I have anything to do with all this? Ought I to make a noise, too?" but he had already amused them as much as they wished and they paid no attention to him.

Then the old man told them the story of Humpty Dumpty—how he fell downstairs, and was raised up again, and married a princess. And the children clapped their hands and cried, "Tell another, tell another," for they wanted to hear the story of Ivede-Avede; but this time they had only "Humpty Dumpty." After this the fir tree became quite silent and thoughtful. Never had the birds in the forest told such tales as that of Humpty Dumpty, who fell downstairs, and yet married a princess.

"Ah, yes! so it happens in the world," thought the fir tree. He believed it all, because it was related by such a pleasant man.

"Ah, well!" he thought, "who knows? Perhaps I may fall down, too, and marry a princess;" and he looked forward joyfully to the next evening, expecting to be again decked out with lights and

playthings, gold and fruit. "To-morrow I will not tremble," thought he; "I will enjoy all my splendor, and I shall hear the story of Humpty Dumpty again, and perhaps of Ivede-Avede." And the tree remained quiet and thoughtful all night.

In the morning the servants and the housemaid came in. "Now," thought the fir tree, "all my splendor is going to begin again." But they dragged him out of the room and upstairs to the garret and threw him on the floor in a dark corner where no daylight shone, and there they left him. "What does this mean?" thought the tree. "What am I to do here? I can hear nothing in a place like this;" and he leaned against the wall and thought and thought.

And he had time enough to think, for days and nights passed and no one came near him; and when at last somebody did come, it was only to push away some large boxes in a corner. So the tree was completely hidden from sight, as if it had never existed.

"It is winter now," thought the tree; "the ground is hard and covered with snow, so that people cannot plant me. I shall be sheltered here, I dare say, until spring comes. How thoughtful and kind everybody is to me! Still, I wish this place were not so dark and so dreadfully lonely, with not even a little hare to look at. How pleasant it was out in the forest while the snow lay on the ground, when the hare would run by, yes, and jump over me, too, although I did not like it then. Oh! it is terribly lonely here."

"Squeak, squeak," said a little mouse, creeping cautiously towards the tree; then came another, and they both sniffed at the fir tree and crept in and out between the branches.

"Oh, it is very cold," said the little mouse. "If it were not we should be very comfortable here, shouldn't we, old fir tree?"

"I am not old," said the fir tree. "There are many who are older than I am."

"Where do you come from?" asked the mice, who were full of curiosity; "and what do you know? Have you seen the most beautiful places in the world, and can you tell us all about them? And have you been in the storeroom, where cheeses lie on the shelf and hams hang from the ceiling? One can run about on tallow candles there; one can go in thin and come out fat."

"I know nothing of that," said the fir tree, "but I know the wood, where the sun shines and the birds sing." And then the tree told the little mice all about its youth. They had never heard such an account in their lives; and after they had listened to it attentively, they said: "What a number of things you have seen! You must have been very happy."

"Happy!" exclaimed the fir tree; and then, as he reflected on what he had been telling them, he said, "Ah, yes! after all, those were happy days." But when he went on and related all about Christmas Eve, and how he had been dressed up with cakes and lights, the mice said, "How happy you must have been, you old fir tree."

"I am not old at all," replied the tree; "I only came from the forest this winter. I am now checked in my growth."

"What splendid stories you can tell," said the little mice. And the next night four other mice came with them to hear what the tree had to tell. The more he talked the more he remembered, and then he thought to himself: "Yes, those were happy days; but they may come again. Humpty Dumpty fell downstairs, and yet he married the princess. Perhaps I may marry a princess, too." And the fir tree thought of the pretty little birch tree that grew in the forest; a real princess, a beautiful princess, she was to him.

"Who is Humpty Dumpty?" asked the little mice. And then the tree related the whole story; he could remember every single word. And the little mice were so delighted with it that they were ready to jump to the top of the tree. The next night a great many more mice made their appearance, and on Sunday two rats came with them; but the rats said it was not a pretty story at all, and the little mice were very sorry, for it made them also think less of it.

"Do you know only that one story?" asked the rats.

"Only that one," replied the fir tree. "I heard it on the happiest evening in my life; but I did not know I was so happy at the time."

"We think it is a very miserable story," said the rats. "Don't you know any story about bacon or tallow in the storeroom?"

"No," replied the tree.

"Many thanks to you, then," replied the rats, and they went their ways.

The little mice also kept away after this, and the tree sighed and said: "It was very pleasant when the merry little mice sat round me and listened while I talked. Now that is all past, too. However, I shall consider myself happy when some one comes to take me out of this place."

But would this ever happen? Yes; one morning people came to clear up the garret; the boxes were packed away, and the tree was pulled out of the corner and thrown roughly on the floor; then the servants dragged it out upon the staircase, where the daylight shone.

"Now life is beginning again," said the tree, rejoicing in the sunshine and fresh air. Then it was carried downstairs and taken into the courtyard so quickly that it forgot to think of itself and could only look about, there was so much to be seen.

The court was close to a garden, where everything looked blooming. Fresh and fragrant roses hung over the little palings. The linden trees were in blossom, while swallows flew here and there, crying, "Twit, twit, twit, my mate is coming"; but it was not the fir tree they meant.

"Now I shall live," cried the tree joyfully, spreading out its branches; but alas! they were all withered and yellow, and it lay in a corner among weeds and nettles. The star of gold paper still stuck in the top of the tree and glittered in the sunshine.

Two of the merry children who had danced round the tree at Christmas and had been so happy were playing in the same courtyard. The youngest saw the gilded star and ran and pulled it off the tree. "Look what is sticking to the ugly old fir tree," said the child, treading on the branches till they crackled under his boots.

And the tree saw all the fresh, bright flowers in the garden and then looked at itself and wished it had remained in the dark corner of the garret. It thought of its fresh youth in the forest, of the merry Christmas evening, and of the little mice who had listened to the story of Humpty Dumpty.

"Past! past!" said the poor tree. "Oh, had I but enjoyed myself while I could have done so! but now it is too late."

Then a lad came and chopped the tree into small pieces, till a large bundle lay in a heap on the ground. The pieces were placed in a fire, and they quickly blazed up brightly, while the tree sighed so deeply that each sigh was like a little pistol shot. Then the children who were at play came and seated themselves in front of the fire, and looked at it and cried, "Pop, pop." But at each "pop," which was a deep sigh, the tree was thinking of a summer day in the forest or of some winter night there when the stars shone brightly, and of Christmas evening, and of Humpty Dumpty,—the only story it had ever heard or knew how to relate,—till at last it was consumed.

The boys still played in the garden, and the youngest wore on his breast the golden star with which the tree had been adorned during the happiest evening of its existence. Now all was past;

the tree's life was past and the story also past—for all stories must come to an end at some time or other.

(Bradul)

Departa în pădure, unde căldura soarelui și aerul proaspăt au creat un loc de odihnă plăcut, a crescut un brad destul de mic. Bradul avea acolo tot ce și-ar fi dorit; și totuși nu era fericit, doare foarte mult să fie la fel ca tovarășii săi înalți, ceilalți pini și brazi care creșteau în jurul lui.

Soarele strălucea, iar aerul moale îi flutura frunzele, iar copilașii țăranilor din vecinătate trecceau adesea pe acolo strigând voios; dar bradul nu îi băga în seamă.

Uneori, copiii aduceau un coș mare de zmeură sau căpșuni, se întindeau pe iarba din apropiere lângă brad, și își spuneau, "Acesta nu este un copăcel?", făcându-l pe brad să se simtă chiar mai nefericit decât înainte.

Și totuși, în fiecare an copacul mai creștea puțin, un inel în plus, pe tulpina unui brad există tot atâtea inele câți ani are.

Dar bradul continua să se plângă: "Oh, ce mult aș vrea să fiu și eu la fel de înalt ca și ceilalți copaci, atunci mi-aș întinde ramurile mele în toate părțile, coroana mea ar vedea toată lumea de sus, păsările și-ar construi cuiburi pe crengile mele, iar când vântul ar sufla, eu m-aș apleca cu o demnitate impunătoare, ca și tovarășii mei cei înalți."

Așa de nemulțumit era pomul, că nu mai simțea nicio plăcere în soarele cald, păsările, sau norii trandafirii care pluteau peste el de dimineața până seara.

Uneori, în timpul iernii, când zăpada se așternea albă și strălucitoare pe pământ, câte un iepuraș țâșnea și sărea chiar pe deasupra arborelui; cât de umilit se simțea atunci!

Doa ierni au trecut; și când a treia a sosit, pomul a crescut atât de înalt încât iepurii erau obligați acum să îl ocolească. Cu toate acestea, a rămas tot nemulțumit, și exclama: "Oh! să cresc, să cresc, dacă aș putea să cresc mai înalt și să fiu mai bătrân! Nimic altceva nu contează!".

Toamna au venit tăietorii de lemne și, ca de obicei, au tăiat mai mulți dintre cei mai înalți copaci; tânărul brad, care crescuse acum fiind destul de înalt, se cutremură când nobilii copaci căzură la pământ cu zgomot.

După ce au fost ciunțiți de ramuri, trunchiurile păreau atât de subțiri și goale încât cu greu mai puteau fi recunoscuți. Apoi au fost puși, unul peste altul, în căruțe trase de cai, scoși din pădure. Unde erau duși? Ce s-o fi întâmplat cu ei? Tânărul brad era foarte curios.

Astfel încât primăvara, când rândunelele și berzele au venit, le-a întrebat: "Știți unde au fost duși acești copaci? I-ați întâlnit?"

Rândunelele nu știau nimic; dar barza, după un pic de reflecție, dădu din cap și spuse: "Da, cred că-mi amintesc cum am zburat dinspre Egipt, am întâlnit mai multe nave noi, și toate aveau catarge splendide care mirosea a brad Acestea trebuie să fi fost copacii, și te asigur că erau impunătoare, navigau hotărât și glorios!"

"O, cât aș vrea să fiu suficient de înalt pentru a merge pe mare!", zise bradul. "Spune-mi, ce este această mare, și cum arată?"

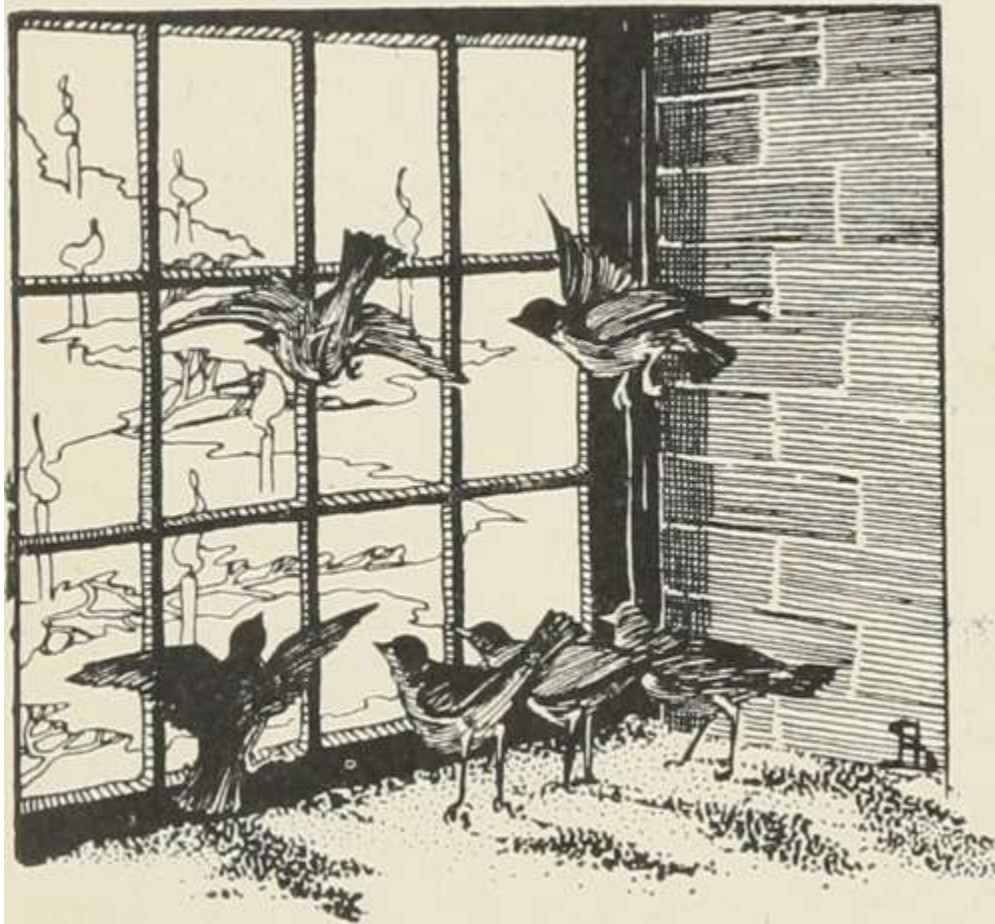
"Mi-ar luat prea mult timp să-ți explic - mult prea mult", a spus barza, care zbură repede mai departe.

"Bucură-te de tinerețea ta", îi spuse raza de soare; "Bucură-te de creștere și de tinerețea ta."

Și vântul săruta copacul, și roua îl uda cu lacrimi, dar bradul nu le băga în seamă.

* * *

Se apropie Crăciunul, și mulți copaci tineri au fost tăiați, unii care au fost chiar mai mici și mai tineri decât bradul nostru, care nu avea nici pace nici odihnă în dorința lui de a părăsi pădurea care era casa lui. Acestor copaci tineri, care fuseseră aleși pentru frumusețea lor, li s-au lăsat întregi crengile, și au fost puși și ei în căruțe trase de cai părăsind pădurea.

"Unde se duc?" întrebă bradul. "Ei nu sunt mai înalți decât mine. Și de ce li se păstrează toate ramurile. Unde îi duc?"

"Noi știm, noi știm," ciripiră vrăbiile; "Ne-am uitat pe ferestrele caselor din oraș, și știm ce li se întâmplă. Oh! Nu-și poși da seama ce glorie și onoare îi așteaptă. Sunt îmbrăcați în modul cel mai splendid. I-am văzut în picioare în mijlocul unei camere calde, împodobiți cu tot felul de lucruri frumoase - prăjituri cu miere, mere aurite, jucării, și multe sute de lumânări de ceară."

"Și apoi," întrebă bradul, tremurând în toate ramurile lui, "și apoi, ce se întâmplă?"

"Nu am mai văzut", spuseră vrăbiile; "Dar aceasta a fost suficient pentru noi."

"Mă întreb dacă mi se va întâmpla vreodată și mie ceva atât de strălucitor", s-a gândit bradul. "Ar fi chiar mai bine chiar decât călătoria pe mare. Tânjesc pentru aceasta aproape cu durere. Oh, când va fi Crăciunul aici? Eu sunt acum la fel de înalt și bine crescut acum ca și cei care au fost

luați anul trecut. Dacă aş fi acum întins în căruță, sau în picioare în sala cea caldă, cu toate acele lumini și splendori în jurul meu! Ți apoi va veni ceva și mai bine și mai frumos, altfel nu ar fi atât de împodobiți copacii. Da, ce urmează va fi și mai măreț și mai splendid. Ce poate fi? Sunt obosit de atâta nerăbdare. Abia îmi mai dau seama ce simt."

"Bucură-te de dragostea noastră", a declamat aerul și lumina soarelui. "Bucură-te de propria ta viață luminoasă în aerul proaspăt."

Dar bradul nu se bucura, deși creștea mai înalt cu fiecare zi, și iarna și vara frunzele sale de un verde întunecat puteau fi văzute de departe în pădure, în timp ce trecătorii spuneau, "Ce copac frumos!"

La puțin timp înainte de următorul Crăciun bradul nemulțumit a fost primul care a căzut. Secura a intrat brusc în tulpina sa deționându-i măduva. Bradul a căzut cu un geamăt pe pământ, conștient de durere și leșin și uitând toate visele sale de fericire înecate în durerea plecării de acasă din pădure. Știa că nu va mai vedea niciodată mai tovarășii săi dragi, vechii copaci, nici micile tufișuri și coloratele flori, care crescuseră pe lângă el; poate nu chiar păsările. Călătoria asta nu a fost deloc plăcută.

Bradul și-a revenit în timp ce era despachetat în curtea unei case, împreună cu alți copaci, și a auzit un om spunând: "Vrem doar unul singur, iar acesta este cel mai frumos. Cât e de frumos!"

Apoi au venit doi servitori în livrea și au dus bradul într-un apartament mare și frumos. Fotografii atârnav pe pereți, și în apropiere de teracota înaltă erau vase de porțelan mari cu lei pe capace. Erau acolo și balansoare, canapele de mătase, și mese mari acoperite cu imagini; și cărți, jucării care costau de o sută de ori o sută de dolari, cel puțin așa li s-a spus copiilor.

Apoi, bradul a fost plasat într-o ladă mare plină de nisip, dar o pânză verde o acoperea, astfel încât nimeni nu putea ști că e o ladă, și părea că bradul stă pe un covor foarte frumos. Oh, cât de tare tremura bradul! Ce se va întâmpla cu el acum? Unele tinere au intrat, iar slujitorii le-au ajutat să decoreze bradul.

Pe de o ramură au atârnat săculeți mici tăiați din hârtie colorată, iar fiecare sac l-au umplut cu bomboane. De alte ramuri au atârnat mere aurite și nuci, ca și când ar fi crescut acolo; și mai presus de toate peste to în jur erau sute de lumânări roșii, albastre, și albe, care erau fixate pe ramuri. Păpuși, care semănau exact cu bărbați și femei, au fost plasate sub frunzele verzi, - bradul nu mai văzuse niciodată așa ceva înainte, - și chiar în partea de sus a fost fixată o stea strălucitoare din betelă aurie. Oh, a fost foarte frumos. "În această seară," au exclamat ei toți, "ce strălucitor va fi!"

"Oh, să vină mai repede seara," gândea bradul, "să se aprindă lumânările! Atunci am să știu ce se va întâmpla în continuare. Copacii din pădure vor veni să mă vadă? Vor ciripi vrăbiile la ferestre, oare, în zborul lor? Voi crește mai repede aici decât în pădure, și voi continua să port toate aceste ornamente în timpul verii ca și iarna?" Dar ghicitul nu i-a fost de mare folos. Îl încerca durerea de spate, și această durere este la fel de rea pentru un brad subțire ca și durerile de cap pentru noi.

În cele din urmă a lumânările au fost aprinse, iar bradul s-a prezentat într- splendoare strălucitoare! Acesta tremura atât de tare de bucurie din toate ramurile sale, încât una dintre lumânări a căzut printre frunzele verzi și a ars câteva dintre ele. "Ajutor! Ajutor!" au exclamat domnișoarele; dar niciun rău nu s-a întâmplat, pentru că ei au stins repede focul.

După aceasta copac a încercat să nu mai tremure deloc, deși focul îl speria, era foarte atent să nu deranjeze niciunul din frumoase ornamente, chiar dacă strălucirea lor îl orbea.

Și acum ușile glisante s-au deschis, și o trupă de copii a năvălit înăuntru ca și cum ar fi vrut să supere bradul, urmași mai lent de părinții lor. Pentru o clipă, cei mici au rămas muți de uimire, apoi au strigat de bucurie făcând să răsună camera; și au început să danseze vesel în jurul bradului în timp ce cadourile erau luate pe rând.

"Ce fac ei? Ce se va întâmpla în continuare?" se gândea bradul. În cele din urmă lumânările au ars până la ramurile și au fost luate de acolo. Apoi, copiii au primit permisiunea de a prăda bradul.

O, cum s-au aruncat pe el! A fost o învălmășeală așa de mare că ramurile au fost rupte, și, dacă nu era fixat cu steaua sclipitoare de tavan, acesta ar fi fost doborât la pământ.

Apoi copiii au dansat cu privirea la jucăriile lor frumoase, și nimeni nu s-a mai uitat la brad cu excepția servitoarei care a venit și s-a uitat printre ramuri pentru a vedea dacă nu a fost uita vreun măr sau vreo smochină.

* * *

"O poveste, o poveste," au strigat copiii, trăgând de un omuleț gras spre copac.

"Acum, vom fi în umbra verde", a spus omul așezându-se el însuși în ea, "iar copacul va avea plăcerea să audă și el povestea. Dar eu trebuie să vă spun doar o poveste: care să fie, cea cu

Ionilă? sau cea cu Scărilă, care a căzut, dar curând s-a ridicat din nou, și în cele din urmă s-a căsătorit cu o prințesă?"

"Ionilă", au strigat unii; "Scărilă", au strigat alții; și s-a creat un uriaș vacarm. Dar bradul a rămas liniștit, gândindu-se: "Am eu vreo legătură cu toate astea? Trebuie să fac și eu zgomot?" dar el îi amuzase deja suficient de mul și ei nu îi acordaseră nicio atenție.

Apoi, bătrânul le-a spus povestea de Scărilă - cum a căzut el jos, și s-a ridicat din nou, și s-a căsătorit cu o prințesă. Și copiii au bătut din palme și au strigat, "Spune alta, spune alta", pentru că vroiau să audă și povestea cu Ionilă; dar de data aceasta au avut parte doar de "Scărilă". După aceasta bradul a devenit destul de tăcut și atent. Niciodată nu a auzit păsările din pădure spunând astfel de povești, cum ar fi cea cu Scărilă, care a căzut jos, și totuși s-a căsătorit cu o prințesă.

"Ah, da! Deci se poate întâmpla", s-a gândit bradul. Crezuse totul, pentru că fusese spus de un astfel de om plăcut.

"Ei, bine!" și-a zis, "Cine știe? Poate că și au așa putea cădea în jos, de asemenea, și să mă căsătoresc cu o prințesă?" și așteaptă cu nerăbdare bucuros seara următoare, așteptându-se să fie din nou împodobit cu lumini și jucării, aur și fructe. "Mâine nu voi mai tremura", hotărî el; "Mă voi bucura de toată splendoarea mea, și voi asculta povestea lui Scărilă din nou, și, probabil, și pe cea cu Ionilă." Și bradul a rămas liniștit și grijuliu toată noaptea.

În dimineața următoare servitorii au intrat. "Acum," a crezut bradul, "toată splendoarea mea va începe să se arate din nou." Dar l-au târât afară din cameră și l-au urcat pe scări la mansarda unde

l-au aruncat pe podea într-un colț întunecat în care nu strălucea lumina zilei, și acolo l-au lăsat. "Ce înseamnă acest lucru?" gândi bradul. "Ce o să fac eu aici? Nu aud nimic într-un loc ca acesta." și se rezemă de perete și se gândi, și se tot gândi.

A avut timp suficient să se gândească, zile și nopți au trecut și nimeni nu s-a apropiat de el; și când în sfârșit a venit cineva, a fost doar pentru a împinge mai departe niște cutii mari într-un colț. Deci, copacul a fost complet ascuns vederii, ca și cum nu ar fi existat.

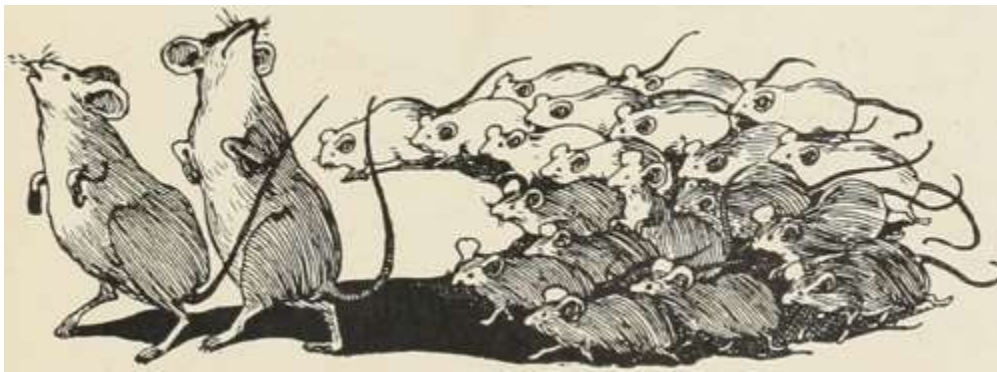
"Este iarnă acum," gândea bradul. "Solul este tare și acoperit cu zăpadă, astfel încât oamenii să nu mă pot planta. Trebuia să fiu adăpostit aici, așa spune, până vine primăvara. Cât de grijulie și amabilă este toată lumea cu mine! Totuși, așa vrea ca acest loc să nu fi fost atât de întunecat și să nu fi fost așa de îngrozitor de singur, fără nici măcar un iepure la care să mă uit. Cât de plăcut era în pădure, în timp ce zăpada se așternea pe jos, pe unde aleargă iepurii, da, și săreau peste mine, deși mie nu-mi plăcea atunci. Oh! mă simt teribil de singur aici!"

"Chiț, chiț", se auzi un șoricel, târându-se cu prudență spre copac; apoi veni altul, și amândoi mirosiră bradul și se strecurară printre ramurile lui.

"Oh, este foarte frig", spuse șoricelul. "Dacă nu ar fi așa de frig ar fi foarte confortabil aici, nu-i așa, brad bătrân?"

"Eu nu sunt bătrân", spuse bradul. "Sunt mulți care sunt mai în vârstă decât mine."

"De unde ești?" întrebă șoarecii, plini de curiozitate; "Și ce știi? Ai văzut cele mai frumoase locuri din lume, ne poți povesti despre ele? Ai fost în magazie, unde brânzeturile se află pe raft și jambonul atârna de tavan? Te poți rostogoli pe lumânări de seu acolo, cine intră acolo slab poate ieși gras".

"Nu știu nimic de asta", spuse bradul, "dar știu pădurea, unde soarele strălucește și păsările cântă." Și apoi vrădul le spuse micilor șoareci totul despre tinerețea lui. Ei nu mai auziseră până atunci o astfel de poveste în viața lor; și după ce au ascultat-o cu atenție, au spus: "Cât de multe lucruri ai văzut! Trebuie să fi fost foarte fericit!"

"Fericit!" exclamă bradul; și apoi, reflectând asupra a ceea ce spusese, le zise, "Ah, da! la urma urmei, acestea au fost zile fericite." Dar când continuă și le povesti despre Ajunul Crăciunului, și

modul în care el a fost îmbrăcat cu prăjituri și lumini, șoarecii eclamară: "Cât de fericit trebuie să fi fost, bătrâne brad!"

"Nu sunt bătrân deloc", răspuse bradul; "Am venit din pădure în această iarnă. Sunt în creștere."

"Ce povesti splendide povestești", spuseră micii șoareci. Și noaptea următoare alți patru șoareci veni ră cu ei să audă poveștile bradului. Cu cât vorbea bradul mai mult, cu atât își amintea mai mult, gândind despre sine: "Da, acestea au fost zile fericite, dar ele pot veni din nou. Scărilă a căzut jos, și totuși s-a căsătorit cu prințesa. Poate că și eu m-aș putea căsători cu o prințesă." Și bradul își aduse aminte de micul vlăstar de mesteacan care crescuse în pădure; o prințesă adevărată, o prințesă frumoasă, asta a fost ea pentru el.

"Cine este Scărilă?" întrebară șoricelii. Și apoi bradul le spuse întreaga poveste; își putea aminti fiecare cuvânt. Și șoricelii au fost atât de încântați de poveste că ei erau gata să sară în vârful bradului. În noaptea următoare un număr și mai mare de șoareci a apărut, iar duminică doi șobolani au venit și ei; dar șobolanii au spus că nu e deloc o poveste frumoasă.

"Știi doar o poveste?" întrebară șobolanii.

"Doar pe aceea", răspuse bradul. "Am auzit-o în cea mai fericită seară din viața mea, dar nu am știut că eram atât de fericit atunci."

"Noi credem că este o poveste foarte proastă", spuseră șobolani. "Nu știi nicio poveste despre șunca sau slămina din magazin?"

"Nu", a răspuns bradul.

"Multe mulțumiri atunci", au răspuns șobolanii, și s-au dus la treburile lor.

Șoriceii au plecat și ei după aceasta, iar bradul a oftat și a spus: "Era foarte plăcut cu șoriceii veseli așezați în jurul meu și ascultatându-mă în timp ce le vorbeam. Acum a trecut și asta. Oricum, voi fi fericit când cineva va veni la mine să mă scoată de aici." Dar se va întâmpla acest lucru vreodată?

Într-o dimineață au venit niște oameni să curețe mansarda. Cutiile au fost ambalate, iar bradul a fost scos din colț și aruncat pe podea. Apoi servitorii l-au scos afară pe scară, unde lumina zilei strălucea.

"Acum, viața începe din nou", își spuse bradul, bucurându-se de soare și aerul curat. Apoi a fost târât pe jos și a dus în curte atât de repede încât nici nu a avut timp să se gândească la asta, doar privea, erau atât de multe de văzut.

Curtea era aproape de o grădină, unde totul părea înflorit. Trandafiri proaspeți și parfumați se întindeau pe mici spalieri. Teii erau în floare, în timp rândunelele zburau ici și colo, strigând, "Cip, cip, cirip, vine tovarășul meu"; dar nu era vorba de brad.

"Acum voi trăi", a strigat bradul cu bucurie, întinzându-și ramurile; dar vai! toate crengile sale erau ofilite și galbene, și fu lăsat într-un colț, printre buruieni și urzici. Steaua de hârtie aurie încă era lipită în vârful bradului și strălucea în soare.

Doi dintre copiii veseli care dansaseră în jurul bradului de Crăciun și care au fuseseră atât de fericiți se jucau în aceeași curte. Cel mai mic văzu steaua aurită și fugi și o scoase de pe brad. "Uite ce este lipit de bradul ăsta vechi și urât", spuse copilul, călcând pe ramuri până când acestea pârâiră sub cizmele lui.

Și bradul văzu toate florile proaspete, luminoase, în grădină, și apoi se uita la el însuși și ar fi dorit să fi rămas în colțul întunecat al mansardei. Se gândea la tinerețea lui în pădure, la seara fericită de Crăciun, și la micii șoareci care au ascultat povestea lui Scărilă.

"Prea târziu! Prea târziu!" își spuse bietul brad. "Oh, dacă m-aș fi bucurat la timp când încă mai puteam! Dar acum e prea târziu."

Apoi, un băiat veni și tocă bradul în bucăți mici, până făcu o grămadă mare pe pământ. Lemnele au fost puse pe foc, arzând repede, în timp ce bradul ofta atât de profund încât fiecare suspin al său se auzea în foc precum o mică împușcătură. Atunci, copiii care erau la joacă, au venit și s-au așezat în fața focului, și uitându-se la el și strigând, "Poc! Poc!". Dar, la fiecare "poc", care era un oftat adânc, bradul se gândea de o zi de vară în pădure sau la o noapte de iarnă acolo când stelele străluceau puternic, și la seara de Crăciun, și la Scărilă - singura poveste pe care o auzise vreodată sau pe care știa să o povestească, până când ultimul vreasc fu consumat.

Băieții încă se jucau în grădină, și cel mai tânăr purta pe piept steaua aurie cu care fusese împodobit copacul în timpul celei mai fericite seri din întreaga sa existență. Acum, totul era trecut; viața pomul era trecut și povestea de asemenea s-a terminat, pentru că toate poveștile trebuie să se termine la un moment dat.

The book (Cartea)

Bilingual English/Romanian Book (Carte bilingvă engleză/română)

Translated by (Traducere de): Nicolae Sfetcu

First edition (Prima ediție)

An exciting new compilation of five of the most famous fairy tales and stories by Hans Christian Andersen, that have inspired ballets, plays, and animated and live-action films. A return to the innocence of the childhood.

(O nouă compilație extraordinară a cinci dintre cele mai renumite basme și povestiri ale lui Hans Christian Andersen, care au inspirat balet, piese de teatru, desene animate și filme. O întoarcere la inocența copilăriei.)

MultiMedia Publishing House <https://www.setthings.com/en/e-books/retold-fairy-tales-povesti-repovestite/>

- Digital: EPUB (ISBN 978-606-9016-55-8), Kindle (ISBN 978-606-9016-57-2), PDF (ISBN 978-606-9016-56-5)

Publication Date (Data publicării): December 11 (11 decembrie) 2017

Amazon (Print, Kindle): <https://www.amazon.com/dp/1981687009/>

Smashwords (EPUB): <https://www.smashwords.com/books/view/767595>

Google (EPUB, PDF): <https://books.google.ro/books?id=jLhCDwAAQBAJ>

eMag.ro (Print, PDF): <https://www.emag.ro/retold-fairy-tales-povesti-repovestite-bilingual-english-romanian-book-hans-christian-andersen-pdf-pbenro102p/pd/DFM06VBBM/>

Facebook: <https://www.facebook.com/Fairy-Tales-by-Andersen-264700497393067/>

Contents (Cuprins)

The Fir Tree

(Bradul)

The Ugly Duckling

(Rățușca cea urâtă)

The Emperor's New Clothes

(Hainele cele noi ale împăratului)

The Red Shoes

(Pantofii roșii)

The Little Match-Girl

Fetița cu chibrituri

About translator

- Nicolae Sfetcu

-- By the same author

-- Contact

Despre translator
- Nicolae Sfetcu
- - De același autor
- - Contact
Publishing House
- MultiMedia Publishing
Editura
- MultiMedia Publishing

About translator

Nicolae Sfetcu

Owner and manager with MultiMedia SRL and MultiMedia Publishing House.

Project Coordinator for European Teleworking Development Romania (ETD)

Member of Rotary Club Bucuresti Atheneum

Cofounder and ex-president of the Mehedinti Branch of Romanian Association for Electronic Industry and Software

Initiator, cofounder and president of Romanian Association for Telework and Teleactivities

Member of Internet Society

Initiator, cofounder and ex-president of Romanian Teleworking Society

Cofounder and ex-president of the Mehedinti Branch of the General Association of Engineers in Romania

Physicist engineer - Bachelor of Science in Nuclear Physics. Master of Philosophy

By the same author

Other books written or translated by the same author:

- A treia lege a lui Darwin - O parodie reală a societății actuale (RO)
- Ghid Marketing pe Internet (RO)
- Bridge Bidding - Standard American Yellow Card (EN)
- Teleducru (Telework) (RO)
- Harta politică - Dicționar explicativ (RO)
- Beginner's Guide for Cybercrime Investigators (EN)
- How to... Marketing for Small Business (EN)
- London: Business, Travel, Culture (EN)
- Fizica simplificată (RO)

- Ghid jocuri de noroc - Casino, Poker, Pariuri (RO)
- Ghid Rotary International - Cluburi Rotary (RO)
- Proiectarea, dezvoltarea și întreținerea siturilor web (RO)
- Facebook pentru afaceri și utilizatori (RO)
- Întreținerea și repararea calculatoarelor (RO)
- Corupție - Globalizare - Neocolonialism (RO)
- Traducere și traducători (RO)
- Small Business Management for Online Business - Web Development, Internet Marketing, Social Networks (EN)
- Sănătate, frumusețe, metode de slăbire (RO)
- Ghidul autorului de cărți electronice (RO)
- Editing and Publishing e-Books (EN)
- Pseudoștiință? Dincolo de noi... (RO)
- European Union Flags - Children's Coloring Book (EN)
- Totul despre cafea - Cultivare, preparare, rețete, aspecte culturale (RO)
- Easter Celebration (EN)
- Steagurile Uniunii Europene - Carte de colorat pentru copii (RO)
- Paști (Paște) - Cea mai importantă sărbătoare creștină (RO)
- Moartea - Aspecte psihologice, științifice, religioase, culturale și filosofice (RO)
- Promovarea afacerilor prin campanii de marketing online (RO)
- How to Translate - English Translation Guide in European Union (EN)
- ABC Petits Contes (Short Stories) (FR-EN), par Jules Lemaître
- Short WordPress Guide for Beginners (EN)
- ABC Short Stories - Children Book (EN), by Jules Lemaître
- Procesul (RO), de Franz Kafka
- Fables et légendes du Japon (Fables and Legends from Japan) (FR-EN), par Claudius Ferrand
- Ghid WordPress pentru începători (RO)
- Fables and Legends from Japan (EN), by Claudius Ferrand
- Ghid Facebook pentru utilizatori (RO)
- Arsène Lupin, gentleman-cambrioleur (Arsene Lupin, The Gentleman Burglar) (FR-EN), par Maurice Leblanc
- How to SELL (eCommerce) - Marketing and Internet Marketing Strategies (EN)
- Arsène Lupin, The Gentleman Burglar (EN), by Maurice Leblanc
- Bucharest Tourist Guide (Ghid turistic București) (EN-RO)
- Ghid turistic București (RO)
- Ghid WordPress pentru dezvoltatori (RO)
- French Riviera Tourist Guide (Guide touristique Côte d'Azur) (EN-FR)
- Guide touristique Côte d'Azur (FR)
- Ghid pagini Facebook - Campanii de promovare pe Facebook (RO)
- Management, analize, planuri și strategii de afaceri (RO)
- Guide marketing Internet pour les débutants (FR)
- Gambling games - Casino games (EN)
- Death - Cultural, philosophical and religious aspects (EN)
- Indian Fairy Tales (Contes de fées indiens) (EN-FR), by Joseph Jacobs
- Contes de fées indiens (FR), par Joseph Jacobs

- Istoria timpurie a cafelei (RO)
- Londres: Affaires, Voyager, Culture (London: Business, Travel, Culture) (FR-EN)
- Cunoaștere și Informații (RO)
- Poker Games Guide - Texas Hold 'em Poker (EN)
- Gaming Guide - Gambling in Europe (EN)
- Crăciunul - Obiceiuri și tradiții (RO)
- Christmas Holidays (EN)
- Introducere în Astrologie (RO)
- Psihologia mulțimilor (RO), de Gustave Le Bon
- Anthologie des meilleurs petits contes français (Anthology of the Best French Short Stories) (FR-EN)
- Anthology of the Best French Short Stories (EN)
- Povestea a trei generații de fermieri (RO)
- Web 2.0 / Social Media / Social Networks (EN)
- The Book of Nature Myths (Le livre des mythes de la nature) (EN-FR), by Florence Holbrook
- Le livre des mythes de la nature (FR), par Florence Holbrook
- Misterul Stelelor Aurii - O aventură în Uniunea Europeană (RO)
- Anthologie des meilleures petits contes françaises pour enfants (Anthology of the Best French Short Stories for Children) (FR-EN)
- Anthology of the Best French Short Stories for Children (EN)
- O nouă viață (RO)
- A New Life (EN)
- The Mystery of the Golden Stars - An adventure in the European Union (Misterul stelelor aurii - O aventură în Uniunea Europeană) (EN-RO)
- ABC Petits Contes (Scurte povestiri) (FR-RO), par Jules Lemaître
- The Mystery of the Golden Stars (Le mystère des étoiles d'or) - An adventure in the European Union (Une aventure dans l'Union européenne) (EN-FR)
- ABC Scurte povestiri - Carte pentru copii (RO), de Jules Lemaitre
- Le mystère des étoiles d'or - Une aventure dans l'Union européenne (FR)
- Poezii din Titan Parc (RO)
- Une nouvelle vie (FR)
- Povestiri albastre (RO)
- Candide - The best of all possible worlds (EN), by Voltaire
- Șah - Ghid pentru începători (RO)
- Le papier peint jaune (FR), par Charlotte Perkins Gilman
- Blue Stories (EN)
- Bridge - Sisteme și convenții de licitație (RO)
- Retold Fairy Tales (Povești repovestite) (EN-RO), by Hans Christian Andersen
- Povești repovestite (RO), de Hans Christian Andersen
- Legea gravitației universale a lui Newton (RO)
- Eugenia - Trecut, Prezent, Viitor (RO)
- Teoria specială a relativității (RO)
- Călătorii în timp (RO)
- Teoria generală a relativității (RO)
- Contes bleus (FR)

- Sunetul fizicii - Acustica fenomenologică (RO)
- Teoria relativității - Relativitatea specială și relativitatea generală (RO), de Albert Einstein
- Fizica atomică și nucleară fenomenologică (RO)
- Louvre Museum - Paintings (EN)
- Materia: Solide, Lichide, Gaze, Plasma - Fenomenologie (RO)
- Căldura - Termodinamica fenomenologică (RO)
- Lumina - Optica fenomenologică (RO)
- Poems from Titan Park (EN)
- Mecanica fenomenologică (RO)
- Solaris (Andrei Tarkovsky): Umanitatea dezumanizată (RO)
- De la Big Bang la singularități și găuri negre (RO)
- Schimbări climatice - Încălzirea globală (RO)
- Electricitate și magnetism - Electromagnetism fenomenologic (RO)
- Știința - Filosofia științei (RO)
- La Platanie - Une aventure dans le monde à deux dimensions (FR)
- Climate Change - Global Warming (EN)
- Poèmes du Parc Titan (FR)
- Mecanica cuantică fenomenologică (RO)
- Isaac Newton despre acțiunea la distanță în gravitație - Cu sau fără Dumnezeu? (RO)
- The singularities as ontological limits of the general relativity (EN)
- Distincția dintre falsificare și respingere în problema demarcației la Karl Popper (RO)
- Buclele cauzale în călătoria în timp (RO)
- Epistemologia serviciilor de informații (RO)
- Evoluția și etica eugeniei (RO)
- Filosofia tehnologiei blockchain - Ontologii (RO)
- Imre Lakatos: Euristica și toleranța metodologică (RO)
- Controversa dintre Isaac Newton și Robert Hooke despre prioritatea în legea gravitației (RO)
- Singularitățile ca limite ontologice ale relativității generale (RO)
- Filmul Solaris, regia Andrei Tarkovsky – Aspecte psihologice și filosofice (RO)
- Tehnologia Blockchain - Bitcoin (RO)
- Fizica fenomenologică - Compendiu - Volumul 1 (RO)
- Causal Loops in Time Travel (EN)
- Chinese Fables and Folk Stories (Fables et histoires populaire chinoises) (EN-FR)
- Isaac Newton on the action at a distance in gravity: With or without God? (EN)
- Isaac Newton vs Robert Hooke sur la loi de la gravitation universelle (FR)
- Epistemology of Intelligence Agencies (EN)
- The distinction between falsification and refutation in the demarcation problem of Karl Popper (EN)
- Isaac Newton vs. Robert Hooke on the law of universal gravitation (EN)
- Evolution and Ethics of Eugenics (EN)
- Solaris, directed by Andrei Tarkovsky - Psychological and philosophical aspects (EN)
- La philosophie de la technologie blockchain - Ontologies (FR)
- Philosophy of Blockchain Technology - Ontologies (EN)
- Isaac Newton sur l'action à distance en gravitation : Avec ou sans Dieu ? (FR)

- Imre Lakatos: L'heuristique et la tolérance méthodologique (FR)
- Fizica fenomenologică - Compendiu - Volumul 2 (RO)
- Épistémologie des services de renseignement (FR)
- Boucles causales dans le voyage dans le temps (FR)
- Le film Solaris, réalisé par Andrei Tarkovski - Aspects psychologiques et philosophiques (FR)
- Les singularités comme limites ontologiques de la relativité générale (FR)
- Etica Big Data în cercetare (RO)
- Teorii cauzale ale referinței pentru nume proprii (RO)
- La distinction entre falsification et rejet dans le problème de la démarcation de Karl Popper (FR)
- Epistemologia gravitației experimentale – Raționalitatea științifică (RO)
- The Adventures of a Red Ant (EN)

Contact

Email: nicolae@sfetcu.com

Skype: nic01ae

Facebook/Messenger: <https://www.facebook.com/nicolae.sfetcu>

Twitter: <http://twitter.com/nicolae>

LinkedIn: <http://www.linkedin.com/in/nicolaesfetcu>

Google Plus: <https://www.google.com/+NicolaeSfetcu>

YouTube: <https://www.youtube.com/c/NicolaeSfetcu>

(Despre translator)

Nicolae Sfetcu

Asociat și manager MultiMedia SRL și Editura MultiMedia Publishing.

Partener cu MultiMedia în mai multe proiecte de cercetare-dezvoltare la nivel național și european

Coordonator de proiect European Teleworking Development Romania (ETD)

Membru al Clubului Rotary București Atheneum

Cofondator și fost președinte al Filialei Mehedinți al Asociației Române pentru Industrie Electronica și Software Oltenia

Inițiator, cofondator și președinte al Asociației Române pentru Teleducare și Teleactivități

Membru al Internet Society

Cofondator și fost președinte al Filialei Mehedinți a Asociației Generale a Inginerilor din România

Inginer fizician - Licențiat în științe, fizică nucleară. Master în filosofie.

Publishing House

MultiMedia Publishing

*web design, e-commerce and other web applications * internet marketing, SEO, online advertising, branding * software localization, English - Romanian - French translation * articles, desktop publishing, secretarial services * powerpoint, word and pdf presentation, image, audio and video editing * book and e-book conversion, editing and publishing , isbn*

Tel./ WhatsApp: 0040 745 526 896

Email: office@multimedia.com.ro

MultiMedia: <http://www.multimedia.com.ro/>

Online Media: <https://www.setthings.com/>

Facebook: <https://www.facebook.com/multimedia.srl/>

Twitter: <http://twitter.com/multimedia>

LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/multimedia-srl/>

Google Plus: <https://plus.google.com/+MultimediaRo>

(Editura)

MultiMedia Publishing

*web design, comerț electronic, alte aplicații web * internet marketing, seo, publicitate online, branding * localizare software, traduceri engleză și franceză * articole, tehnoredactare computerizată, secretariat * prezentare powerpoint, word, pdf, editare imagini, audio, video * conversie, editare și publicare cărți tipărite și electronice, isbn*